

[Korsgaard.]

2 500 Kr. Saa skal jeg yderligere kun tage 2 Beløb, nemlig Indkomst paa 50 000 Kr. for at tage et stort Spring. Statskommunal Skat af 49 200 Kr. bliver 2 026 Kr.; Københavns kommunale Skat af 49 400 Kr. bliver 5 904 Kr., og Statsskat af 49 400 Kr. bliver 4 831 Kr. I Horsens 13 800 Kr. Saa endelig til Slut en Indkomst paa 100 000 Kr. Den nye statskommunale Skat af 99 200 Kr. bliver 4 821,20 Kr.; Københavns Kommunalskat af 99 400 Kr. bliver 13 904 Kr. og Statsskat af 99 400 Kr. bliver 13 057 Kr. I Horsens skal der svares 27 900 Kr. Nu tør jeg naturligvis ikke garantere for, at disse mine Tal er fuldkommen korrekte, men jeg tror at kunne garantere for, at det Billede, de giver af Forholdene, er rigtigt. Hvis man faar det stillet op i Skema, vil man hurtigt se, at hvis man sammenligner Københavns Skala med den statskommunale, saa er der et langt Stykke til, at den statskommunale Ligning overhovedet kommer til at virke forholdsvis som den københavnske. Medens altsaa én Indkomst paa 2 400 Kr. i København skulde beskattes med 112 Kr., giver det efter den nye Skat kun 18 Kr., og hvis jeg ikke tager fejl, skulde det nogenlunde blive $\frac{1}{3}$ af det, man har i København. I Stedet for de 18 Kr. skulde det altsaa efter den samme Skala give over 40 Kr. Jeg kan saaledes pille en Række ud; 1 200 Kr.s Indtægten kommer praktisk talt overhovedet ikke med efter den nye Ligning, medens den er med med 44 Kr. i København. Jeg sagde paa et tidligere Tidspunkt, da Ministeren var nødt til at være uden for Salen, og jeg skal derfor gentage, at jeg gaar ud fra, at det, man her vil foretage, er en Omlægning af Kommunalskatterne, en Omlægning, hvorefter Progressionen ikke bliver synderlig mindre end i København, men det, der herefter vil ske, er en Progression, som er meget større. Det forekommer mig at være lidt af en Tilsnigelse at gøre noget saadant ved en Lejlighed som denne.

Jeg henstiller alvorligt, hvis der endelig skal vedtages Regler af den Art, som her er nævnt, at saa bør det, ifølge Sagens Natur, ikke kunne blive efter en Skatteskala, der fordele Byrderne for dem, der skal af med de store Skatter, paa et Grundlag, der er værre end Københavns Skatteskala, som jo af Ministeren ved en bestemt Lejlighed er blevet betegnet som en Skala, der viser den Progression, man i og for sig burde tilstræbe.

Men saa Lovens Virkninger i Retning af at hjælpe dér, hvor Hjælpen skal gives?

Dér har, hvad der formentlig ikke behøver at være nogen Hemmelighed, Ministeren været saa elskværdig at lade udregne for mig, hvad Horsens vilde faa af Lettelser og af Merudgift ved disse nye Skattelove, og jeg maa jo antage, at Ministeren selv vil finde, at Oplysningerne er rigtige, idet jeg haaber at kunne gengive dem rigtigt. Resultatet er, at Horsens By med en Udskrivning af personlig Indkomstskat paa 3 Mill. Kr. faar en samlet Lettelse — forudsat, at Lettelsen ikke automatisk medfører forøgede Udgifter — paa 175 000 Kr. En Bykommune, som har den højeste Skatteprocent i Landet, faar altsaa en Lettelse paa 6 pCt., hvis man forudsætter, at Ejendoms-skatterne forbliver uforandrede, og at Forskydningen alene skal ligge paa de personlige Skatter. Er det nu ikke et Fingerpeg i Retning af, at man ikke har hjulpet dem, man uvilkaarlig skulde tro trængte til Hjælp, synderligt gennem dette Forslag? Man kan sige, og det vil maaske Ministeren sige, hvis han overhovedet mener paa det nuværende Tidspunkt af Aftenen at have Lyst til at sige noget synderligt om de Problemer, jeg har rejst: Ja, men Ejendoms-skatterne vil jo altsaa blive forøget med saa og saa mange Tusinde — jeg tror, det er smaa 200 000 i Horsens, hvis det udnyttes helt —, og det vil yderligere kunne bruges til Nedsættelse af de personlige Skatter. Men det kan jeg ikke tænke mig, Ministeren vil sige for Alvor, Ministeren er jo Demokrat, og en *Boligskat* bliver det jo saa for Ejendoms-skyldskattens Vedkommende, det vil ingen kunne være i Tvivl om. Det kan jeg altsaa daarligh tro, at Ministeren vil kunne faa sig til at bruge som en anbefaling i Tilfældet Horsens. Jeg er noget mere i Tvivl med Hensyn til Grundskyldskatten, om man dér vil sige: Det gaar jo kun ud over Grundejerne, kapitalmæssigt og een Gang for alle, saa det tager vi! Det er jeg ikke saa sikker paa vil være i Modstrid med den højtærede Ministers nøksom bekendte Hjerterlag, men om han paa den anden Side vil have Frejdighed nok til at sige det lige ud — ja, det kan vi jo senere faa at vide. Jeg er naturligvis ikke i Tvivl om, at hvis det var en Retsstatsmand, der stod her, vilde han med al den Glød, en saadan Mand kunde lægge i sin Betoning, sige: Det er da ganske ligetil, at man paa den Maade i Virkeligheden eksproprierer en hel Del af de paagældende Folks Formue!

Jeg maa altsaa hævde, at saaledes som Forslaget er, skal man næsten lede med Lup for at finde, hvor der ydes en Hjælp, der betyder noget afgørende. Det bliver der-